

med Rette kunde siges at falde paa de vanskeligt stillede. Dertil vil jeg svare, at det mener jeg meget vel kan lade sig gøre. Det kan ordnes ved Aftale mellem Hjelpekassen og Kommunen, og det er sikkert paa den Maade, det er ordnet her i København, som jo er den eneste Kommune, der har andraget om at benytte Reglerne om Børnebespisning og Tildeling af Mælk til Børn, altsaa de Regler, som staa senere i Paragraffen. Paa den Foranledning, som det ærede Medlem her har givet, vil jeg for mit Vedkommende gerne understrege, at jeg anser dette for en fuldt ud rimelig og naturlig Fremgangsmaade overalt.

Dernæst spurgte det ærede Medlem Hr. Jacob Christensen mig, hvorledes det gik med Spørgsmaalet om Laan til Kommuner, idet han fandt det naturligt at rejse det ved denne Lejlighed. Vi har i Ministeriet haft en Sammenkomst med Repræsentanter for Købstadkommunerne, og vi har dør sagt, at vi vilde overveje, hvorledes og om det kunde lade sig gøre at give Kommunerne nogen Støtte under deres Laaneforsøg. Det blev udtrykkelig fremhævet, at man ikke kunde sige noget bestemt, før Staten havde set, hvor meget den selv skulde laane, og havde faaet sine egne Sager i Orden. Tidligere er der jo blevet givet et Nej, og hvis man havde trængt paa for at faa et bestemt Svar, vilde det heller ikke denne Gang have været forsvaret at give andet end et Nej, men det blev altsaa nu henstillet, at vi tog Sagen under velvillig Overvejelse for senere at konferere med Kommunerne paa ny. Nu mente det ærede Medlem Hr. Jacob Christensen, at den Omstændighed, at der var optaget et Statslaan, vilde forhindre Kommunerne i at faa Laan. Det glæder mig dog, at jeg kan sige, jeg har et Indtryk af, at det ærede Medlem her ser noget for mørkt paa Situationen. I alt Fald er det i Dag meddelt mig som et bestemt Forlydende, at det er lykkedes Christiania Kommune at faa optaget et Laan, efter at det norske amerikanske Statslaan er blevet ordnet. Altsaa, det er vi fremdeles villige til sammen med Kommunernes finansielle Ledere at overveje. Men samtidig med, at jeg siger dette, vil jeg gerne benytte Lejligheden til at understrege, at naar Kommunerne nu har en stærk Følelse af, at under en saa alvorlig Situation maa ogsaa Staten søge at hjælpe Kommunerne, naar de maa have Laan optaget, saa maa Kommunerne

dog huske paa, at Vanskelighederne beror meget stærkt paa, at man i finansielle Kredse undertiden, naar der forhandles om Laans Optagelse, har andre Betragtninger med Hensyn til en forsvarlig økonomisk Ledelse end den, som ofte har vist sig at gøre sig gældende i visse Kommuner, og i saa Henseende er det navnlig meget uheldigt, naar Kommunerne paa forskellige Omraader, hvor dog Statens og Kommunernes Forhold ligner hinanden meget stærkt, gør Overbud overfor Staten. Det var uheldigt, da Københavns Kommune gav en Lønordning, der laa over Statens, og det er meget uheldigt, naar navnlig Købstadkommunerne ikke har Forbindelse med hverandre, men laver Lønvedtægter, hvorved den ene for stærkt drager den anden med op, uden at de har det Fællesskab, som er nødvendigt i disse Forhold. Jeg tror, det bliver nødvendigt, at man faar et Fællesskab paa hele dette Omraade mellem Staten og Kommunerne, og at man sammen med Kommunernes Repræsentanter kommer til en Overvejelse af, hvilke Fremgangsmaader man skal følge, for at et saadant Samarbejde kan blive etableret.

Med disse Ord skal jeg takke for den Modtagelse, Lovforslaget har faaet; det vil jo være heldigt at gennemføre det hurtigt, da Kommunerne naturligt gerne vil have Klarhed over saa hurtigt som muligt, hvorledes de i denne Henseende er stillede.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Niels Petersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Niels Petersen: Det ærede Medlem Hr. Pinholt fremhævede i sin Ordførertale, at Bestemmelserne i det foreliggende Lovforslags § 1 maa ses i en vis Relation til eller er paavirkede af Forhandlingerne i Foraaret om Loven angaaende de arbejdsløse Fiskere. Jeg er ganske enig heri og glad ved, at disse Udtalelser er fremkommet, for ved den Lejlighed blev det, navnlig af mig, stærkt betonet, at adskillige Kommuner vilde blive, jeg kan godt sige overordentlig haardt spændt for, naar de f. Eks. indenfor deres Omraade havde store Fiskerlejer liggende; de Byrder, der kunde blive paalagt dem, kunde blive næsten utaalelige, næsten ikke til at bære. Det blev den Gang af den højtærede Indenrigsminister fremhævet, at han vilde stille et Forslag om, at der blev stillet 1/2 Mill. Kr. til Raadighed, og det er nu sket her, og Udtrykkene er valgte paa en saadan Maade, at der vel heller ikke kan være